

Interjú egykori diák tanárunkkal

8.A

1. Milyennek érezte az iskola hangulatát, közösségét, amikor itt tanult?

Szerettem ide járni. Diákként azt éreztem, hogy a társaim és a tanárok is jól érzik magukat az intézményben. Számomra fontos volt a keresztény lelkület is. Ezért is mentem el úgy az egyetemre, hogy szívesen visszajönnék az iskolába tanárként, és ajándéknak éltem meg, hogy itt kezddhetem főállásban.

2. Milyennek érezte akkor az elvárásokat?

Nehéz megítélni, mert mihez képest viszonyítsam? Más gimnázium elvárásait nem ismertem. Az általános iskolához képest komplexebbnek éltem meg az oktatást, több lehetőséggel, több szakkörrel. Úgy éltem meg az elvárásokat, hogy aki tanulni akar és szorgalmas, az minden támogatást megkap, hogy ebben előre haladjon.

3. Ön szerint azóta lazultak, vagy szigorodtak a szabályok, elvárások?

Más diákként és tanárként megélni a szabályokat, hiszen az utóbbiban már nagyban én is szabályalkotó vagyok. Talán sem nem lazultak, sem nem szigorodtak. Sokat változott az oktatás már az én diákkorom óta is, így másként éljük meg a szabályokat.

4. Mennyien voltak akkor általánosan egy osztályban?

Ez változó volt. A hat évfolyamos osztályok nem voltak túl sokan, mi, ha jól emlékszem 22-en kezdtünk, de csak 15-én érettségiztünk le a vándorlások miatt. Átlagosan 20-30 közötti osztálylétszámok voltak, azt hiszem.

5. A tanárok akkor szigorúbbak voltak, nagyobb fegyelmet, rendet követeltek?

Valamilyen szempontból igen, de talán nem kellett ennyit fegyelmezni. Persze a mi időnkben is voltak kihágások, fegyelmi eljárások, de nagyobb volt az önfegyelmező képességük összességében, legalábbis úgy tűnik megítélésem szerint. Az én diákkoromban még több volt az idősebb és férfi tanár, ami önmagában is fegyelemre intő tud lenni.

6. Akkor is voltak kicsapongó diákok?

Igen, ahogy az előbb is mondtam, volt példa mindig kicsapongásra, eltanácsolásra, a mi osztályunkban is.

7. Mindennel meg volt elégedve, amíg itt tanult? Ha nem min változtatott volna?

Nem emlékszem olyan dologra, amin nagyon változtatni akartam volna diákként. Szerettem azokat az éveket, sok olyan dologra volt időm és lehetőségem, amit szerettem, én választottam. Ma, 12 év elteltével, azt gondolom nincs már annyi ideje egy diáknak, és ez baj.